

νά διακρίνωμεν ἀπὸ τοῦ μείου (τοῦ νῦν ἴσως πρῶτον κατὰ ταύτην τὴν πτῶσιν γνωριζομένου,) τὸ κούρειον, ὑποσημαίνων ἅμα τὸ κούρειον τοῦτο ὡς μείζονα θυσίαν διὰ τῶν μειζόνων κατὰ ποιὸν καὶ ποσὸν ἱερωσύνων.

Ἐν δὲ τῷ ἐφεξῆς ἀναγεγραμμένῳ φρατρικῷ ψηφίσματι, τῷ ἐπὶ Φορμίωνος, (396 πρὸ Χρ.) ἀπαντῶσιν οἱ ἄγνωστοι ἡμῖν τέως Δημοτιωνίδαι, ὡς ὄνομα, νομίζω, φρατρίας. Μέχρι τοῦδε ὀνόματα φρατριῶν ἐγνωρίζομεν ἐξ ἐπιγραφῶν τοὺς Ἀχνιάδας (C. I. G. 463), τοὺς Δυαλεῖς (C. I. A. II, 600), τοὺς Θερῆικ. . . . (Mittheil. d. d. arch. Inst. II, σ. 186), ἴσως καὶ τοὺς Ζακυάδας (Mittheil. κτλ. IV, σ. 287), δηλαδὴ μόλις τὸ τρίτον τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ

τῶν δώδεκα, ἔσαι λέγονται ὅτι ὑπῆρξαν αἰ φρατρίαί.

Ὁ δὲ Δεκελειῶν οἶκος ὁ ἐν στ. λγ'. καὶ μβ'. τί ἄρα γε ἦτο καὶ εἰς ποῖαν σχέσιν πρὸς τοὺς Δημοτιωνίδας εὐρίσκετο, καὶ πῶς αὐτὸς φαίνεται ρυθμίζων τὰ τῆς σκοτεινῆς ὁπωσοῦν ἐφέσεως καὶ διὰ τί ἔχει ἴδιον ἱερέα; καὶ ὁ ναὸς τοῦ φρατρίου Διὸς ποῦ ἄρα γε ἦτο ἰδρυμένος, ἐν Οἴῳ τῷ Δεκελειῶ, (ὁπόθεν ὁ φρατρίαρχος Παντακλῆς ὁ ἐν στίχ. ιβ'.) ἢ ἐν αὐτῇ τῇ Δεκελείᾳ; τούτων καὶ ἄλλων τινῶν ἔτι ἀπορημάτων, ἃ ἐγείρει τὸ δημοσιεύμενον σήμερον κείμενον, δύναται, νομίζω, ἢ ἔκθεσις νὰ παραλειφθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Μαΐου 1883.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ.

(Συνέχεια) (1)

5. (44)

ΩΞΕΙΝΘΗΕΙΣΘΕΜΕΤΕΥΚΛΕΑΝΑ
ΚΤΟΡΑΔΗΟΥΣΚΑΙΓΕΝΕΗΝΠΑΤΕ
ΡΩΝΕΥΚΛΕΑΠΡΑΞΑΓΟΡΑΣΗΝΕ
ΤΕΚΕΝΜΕΛΙΤΕΥΣΔΗΜΟΣΤΡΑ
ΤΟΣΗΔΕΦΙΛΙΣΤΗΦΥΝΤΕΣΔΑ
ΔΟΥΧΩΝΑΜΦΟΤΕΡΟΙΤΟΚΕ
ΩΝΑΛΛΑΜΕΚΑΙΠΑΙΔΩΝΚΟΣ
ΜΕΙΧΟΡΟΣΟΙΤΟΠΡΟΜΥΣΤΩΝ
ΑΛΛΩΝΕΝΤΕΛΕΤΑΙΣΣΤΕΜ
ΜΑΚΟΜΑΙΣΙΘΕΣΑΝ

Ἦ ξειν[οι] θηεῖσθε μετ' εὐκλεῖ ἀνάκτορα Διοῦς
Καὶ γενεὴν πατέρων εὐκλεῖ Πραξαγόρας,
Ἦν ἔτεκεν Μελίτεὺς Δημόστρατος ἠδὲ Φιλίστη
Φύντες Δαδούχων ἀμφοτέροι τοκέων·
Ἄλλὰ με καὶ παίδων κοσμεῖ χορὸς, οἳ τὸ Προμυστῶν
Ἄλλων ἐν τελεταῖς στέμμα κόμαισι θέσαν.

(1) Ὅρα Ἐφημ. Ἀρχαιολογ. σελ. 1, 1883.

Ἄναγινώσκονται τ' ἀνωτέρω ἐπὶ βάρθρου σχεδὸν σῶου (ὑψ. 1,18, πάχος 0,58, καὶ 0,68, πλάτος 0,56 καὶ 0,68) λίθου πεντελικοῦ. Ἄνω σώζονται αἱ ὀπαὶ τῆς γομφώσεως· μόνον δὲ αἱ τρεῖς αὐτοῦ πλευραὶ εἶναι λεῖται, ἅς καὶ περιθέει πλούσιος ἀρχιτεκτονικός κόσμος ἄνω καὶ κάτω. Τὸ μέτρον εὐοδοῦται, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ἂν προστεθῇ ἡ συλλαβὴ οἱ ἐν τῷ Ξεῖνοι, ἧς ἢ παράλειψις ἐν τῷ λίθῳ εἶναι ἀληθῶς παράδοξος. Περὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὀνομάτων ἴδε Lenormant Rech. Arch. à Eleusis σελ. 150 καὶ 230.

Τὸ Α ἔχει ποῦ μὲν τότε τὸ σχῆμα Α ποῦ δὲ τότε Δ. Ἦ σύνταξις τῶν τελευταίων στίχων πρέπει νὰ ἦναι «Κοσμεῖ με χορὸς παίδων, οἳ τὸ στέμμα τῶν Προμυστῶν ἔθεσαν κόμαισιν ἄλλων ἐν τελεταῖς» ἢ «Κοσμεῖ με χορὸς παίδων, οἳ τὸ στέμμα τῶν Μυστῶν προῦθεσαν κόμαισιν ἐν τελεταῖς ἄλλων» — πάντοτε, οἳ παῖδες μου εἰσιν ἤδη μυσταγω-

γοί. Προμύστης· ἡ λέξις δὲν σημειοῦται ἐν τῷ θησαυρῷ τοῦ Ἐρρίκου Στεφάνου·ὡς ἀμφίβολοι δὲ φέρονται καὶ αἱ προμύω, προμυεῖσθαι, προμύησις.

Ἐν ὁμοίῳ πρὸς τὸ ἡμέτερον βάρθρῳ ὑπάρχει ἐγκεχαραγμένη ἡ ὑπ' ἀριθ. 397 τοῦ C. I. G. ἐπιγραφή, ἐνθα μόνον ἀντὶ ΕΝΕΚΕΝ ἀναγνωστέον ΕΝΕΚΑ, ὡς ὁ λίθος κελεύει καὶ ὀρθῶς ὁ Μουστοξύδης ἐπέστειλε τῷ Βοικχίῳ. Ἀκατάληπτα δὲ μοι εἶναι: ὅσα ἐν C. I. A. III. 680 καὶ ἐν Lernorm. Rech. Arch. σελ. 171 λέγονται, ὅτι δῆθεν εἶχε μετακομισθῆ ὁ λίθος εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τοῦ Fauvel καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 εἶχεν ἀπολεσθῆ ὁ Boeckh ἐκφράζεται οὐχὶ σαφῶς περὶ τούτου. Ἀπορὸν δὲ πῶς καὶ τὴν ὑφ' ἡμῶν νῦν τὸ πρῶτον δημοσιευομένην ἐπιγραφὴν, δὲν εἶδεν ὁ Rouqueville. Ἀμφότερα τὰ βάρθρα (τὸ τε ἡμέτερον καὶ τὸ παρὰ Βοικχίῳ) εὑρέθησαν σχεδὸν ταυτοχρόνως (τὴν 10^{ην} καὶ 11^{ην} Σεπτεμβρίου παρελθόντος ἔτους) καὶ πλησίον ἀλλήλων ὑπὸ ἐπίχωσιν μόλις 0,30 - 0,40 Γ.Μ. Ὡσαύτως ἐν ὁμοίῳ τοῖς προειρημένοις βάρθρῳ (ὑψ. 1,38, πλ. 0,75 καὶ 0,60, πάχ. 0,60 καὶ 0,50, ἀρχιτεκτονικὸς κόσμος ἀπλοῦς) ἡ ὑπ' ἀριθ. 379 ἐν τῷ C. I. G. φερομένη ἐπιγραφή, ἀλλ' ὁ χαρακτὴς τὰ μὲν μεῖζονα, τὰ δὲ μικρότερα χαράξας τὰ γράμματα διέταξεν οὕτως, ὥστε νὰ καταλαμβάνωσιν ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ βάρθρου, νὰ μὴ μένη δὲ ἀλλοῦ μὲν μεῖζον, ἀλλοῦ δὲ ἔλασσον περιθώριον πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Σαφῶς δ' ἐν τῷ λίθῳ ἀναγινώσκονται ΘΥΓΑΤΡΟΣ, ΕΠΕΡΩΤΗΜΑ, ΥΙΟΝ, ΔΑΜΙΑΝΟΥ.

6. (47)

ΗΠΟΛΙΣ

Λ. ΜΕΜΜΙΟΝΕΠΙΒΩΜΩΙΘΟΡΙΚΙΟΝ
Τ]ΟΝΑΠΟΔΑΔΟΥΧΩΝΚΑΙΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΚΑΙΣΤΡΑΤΗΓΩΝΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΩΝ
ΤΟΝΚΑΙΑΥΤΟΝΜΕΤΑΤΩΝΑΛΛΩΝΑΡΧΩΝ
ΚΑΙΛΙΤΟΥΡΓΙΩΝΑΡΞΑΝΤΑΤΗΝΕΠΩ
ΝΥΜΟΝΑΡΧΗΝΚΑΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝΕΠΙΤΑ
ΟΠΛΑΚΑΙΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΣ
ΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΤΡΙΣ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΤΕΠΟΛΛΑΚΙΣΠΕΡΙΤΩΝΜΕ
ΓΙΣΤΩΝΕΝΟΙΣΚΑΙΠΕΡΙΓΕΡΟΥΣΙΑΣΜΥΗ
ΣΑΝΤΑΠΑΡΟΝΤΟΣΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥ

ΜΥΗΣΑΝΤΑΘΕΟΝΛΟΥΚΙΟΝΟΥΗΡΟΝ
ΑΡΜΕΝΙΚΟΝΠΑΡΘΙΚΟΝΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ
ΜΑΥΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΙΝΟΝΚΑΙΜΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΚΟΜΜΟΔΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΣΣΑΡΜΑΤΙΚΟΥΣ
Λ]ΙΤΟΥΡΓΗΣΑΝΤΑΤΟΙΝΘΕΟΙΝΕΤΕΣΙΝΤΟΝ
.ΑΡΧΙΕΡΕΩΝΤΟΝΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ

Ἡ πόλις

Λ(εύκιον) Μέμμιον ἐπὶ Βωμῷ Θεορίκιον, τὸν ἀπὸ Δαδούχων καὶ ἀρχόντων καὶ στρατηγῶν καὶ ἀγωνοθετῶν, τὸν καὶ αὐτὸν μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχῶν καὶ λειτουργῶν ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν, καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τὰ ὄπλα καὶ ἐπιμελητὴν γυμνασιαρχίας Θεοῦ Ἀδριανοῦ καὶ ἀγωνοθέτην τρίς, πρεσβευτὴν τε πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων, ἐν οἷς καὶ περὶ γερουσίας, μυσήσαντα, παρόντος Θεοῦ Ἀδριανοῦ, μυσήσαντα Θεὸν Λούκιον Οὐῆρον Ἀρμενικόν, Παρθικόν καὶ Αὐτοκράτορα Μ(άρκον) Αὐρήλιον Ἀντωνίνον καὶ Μ(άρκον) Αὐρήλιον Κόμμοδον Γερμανικούς, Σαρματικούς, [λε]ιτουργήσαντα τοῖν Θεοῖν ἔτεσιν νς(;) τὸν . ἀρχιερέων τὸν φιλόπατριν.

* Ἀναγινώσκονται τ' ἀνωτέρω ἐπὶ βάρθρου πεντελικοῦ μαρμάρου ὁμοίου τὸν ἀρχιτεκτονικὸν κόσμον καὶ τὸν ἄλλον τρόπον τῆς κατασκευῆς τοῖς προειρημένοις. Ὑψ. 1,37, πλάτ. 0,67 καὶ 0,83, πάχ. τὸ σωζόμενον, διότι ὀπισθεν φαίνεται ὅν τεθραυσμένον, 1,00 Γ.Μ. Στίχ. ἀπόστασις 0,025 γραμμάτ. 0,005-0,01 μέγεθος αὐτῶν 0,025. Πρὸ τοῦ Α τοῦ τελευταίου στίχου διακρίνεται γραμμὴ τις ὡσεὶ λείψανον ἐνὸς Π. Τοῦ προτελευταίου δὲ στίχ. τὸ τελευταῖον γράμμα Ο ἔχει ἐντὸς τὸ Ν, μὴ ὑπάρχοντος πρὸς τὰ δεξιὰ χώρου ἐν τῷ λίθῳ, ὅπως προστεθῆ ἐκεῖ· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ὄγδοον γράμμα Ω τοῦ τελευταίου στίχου ἔχει ἐντὸς τοῦ τὸ Ν· ἀβλεψίαί αὗται τοῦ χαρακτοῦ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἀμάρτημα ὑπολαμβάνω καὶ τὴν ἐπανάληψιν μυσήσαντα ἐν στίχῳ 12^ῳ. Νς ἐξέλαβον ὡς ἀποτελοῦντα ὁμοῦ τὸν ἀριθμὸν 56 καὶ διὰ τὴν ἄνω ἐπ' ἀμφοτέρων ἐνωτικὴν, οὕτως εἶπεῖν, γραμμὴν καὶ διότι μόνον 6 ἐτῶν λειτουργία τοῖν θεοῖν δὲν θὰ ἦτό τι μέγα καὶ σπάνιον. Ὁ τιμώμενος ἀνὴρ εἶναι ὄχι ἄγνωστος ὡς ὁ ἐπὶ βωμῷ χρηματίσας (Παράβ. Lenormant Recher. Arch. σελ. 173 - 175) καὶ ὡς ἐπώνυμος ἀρχων (C. I. G. I, 272 Β. καὶ Dumont. Archontes Athéniens, σελ. 94), ἀλλ' ἐκ τοῦ ἡμετέρου λίθου γίνεται φανερόν ὅτι καὶ ἄλλας ἤρξεν ἀρχάς, πολ-

λά δὲ ὑπὲρ τῶν συμπολιτῶν του διεπράξατο πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῶν χρόνων του πρεσβεύσας πολλακίς περὶ πολλῶν καὶ περὶ Γερουσίας, τῆς ἱεῤῥας δηλ. τῆς ἐν Ἐλευσίνι (Παράβ. Lenor. R. Ar. σελ. 137 C. I. G. ἀριθ. 399), ἧς πιθανόν τὸ κύρος νὰ εἶχε κλονισθῆ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἢ καὶ ὅλως καταργηθῆ. Ἄν ἡ μύησις τῶν ὡς μυηθέντων ἐνταῦθα ἀναφερομένων εἶναι καὶ ἄλλοθεν γνωστῆ, ἀγνοῶ. Τὸν ἀρχιτε-

ρέων· εἰμὴ τι ἀμάρτημα τοῦ χαρακτικτοῦ ὑποκρύπτεται ἢ τι ἐξεργύη (ΑΠ; πλείονα τῶν δύο γραμμάτων πρὸ τοῦ Α δὲν χωρεῖ ὁ λίθος) ἢ φράσις μοι εἶναι ἀκατάληπτος. Τὸ βᾶθρον ἐξεχώσθη τὴν 13^{ην} Σεπτεμβρίου. Φέρει δὲ ἄνω ὀπὰς γομφώσεως οὐχὶ καθ' ὀλοκληρίαν σωζομένης, παθόντος κατ' ἐκεῖ τοῦ λίθου βλάβην.

7.(53)

Ω ΜΥΣΤΑΙ ΤΟΤΕ ΜΕΙΔΕΤΑΝ ΑΚΤΟΡΟΥ ΕΚ ΠΡΟΦΑΝΕΝΤΑ
 ΝΥΞΙΝ ΕΝ ΑΡΓΕΝΑΙΣ ΝΥΝ ΔΕ ΜΕΤΗΜΕΡΙΟΝ
 ΕΚ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΡΗΤΗΡΑ ΛΟΓΟΙΣ ΕΝ ΑΓΩΝΙΟΝ ΑΙΕΙ
 ΤΩΝ ΑΠΟ ΠΑΥΣΑΜΕΝΟΣ ΘΕΣΦΑΤΑ ΝΥΝ ΙΧΩ.
 ΟΥΝΟΜΑ Δ' ὅστις ἐγὼ μὴ δίξω θεσμός ἐκεῖνο
 Μυστικός ὦχετ' ἄγων εἰς ἄλλα πορφύρεην
 Ἀλλ' ὅταν εἰς μακάρων ἔλθω καὶ μόρσιμον ἦμαρ,
 Λέξουσιν τότε δὴ πάντες ὅσοις μέλομαι.
 Νῦν ἤδη παῖδες κλυτὸν οὔνομα πατρός ἀρίστου
 Φαίνομεν, ὃ ζῶς κρύψεν ἄλῃς πε...
 Οὗτος Ἀπολλώνιος αἰοίδιμος, ὃν φ...
 Σημαίνει μύσταις οὔνομα πατρός;
 Σὺν δὲ Ποσειδάωνι φερώνυμος εὐπα...
 ΝΥΝ ΗΔΗ ΠΑΙΔΕΣ ΚΛΥΤΟΝ ΟΥΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΥ
 ΦΑΙΝΟΜΕΝ ΟΙΩΣ ΚΡΥΨΕΝ ἌΛΟΣ ΠΕ ^ ^
 ΟΥΤΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΑΙΟΙΔΙΜΟΣ ΟΝ Φ
 ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΜΥΣΤΑΙΣ ΟΥΝΟΜΑ ΠΑΤ
 ΣΥΝ ΔΕ ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ ΦΕΡΩΝΥΜΟΣ ΕΥΠΑ

Ἐμύσται, τότε μ' εἶδεν ἀνακτόρου ἐκ προφανέντα
 Νυξίν ἐν ἀργεναῖς, νῦν δὲ μετῆμεριον
 Ἐκ προγόνων ρητῆρα λόγοις ἐναγώνιον αἰεὶ·
 Τῶν ἀποπαυσάμενος, θέσφατα νῦν ἰχῶ.
 Οὔνομα δ' ὅστις ἐγὼ μὴ δίξω θεσμός ἐκεῖνο
 Μυστικός ὦχετ' ἄγων εἰς ἄλλα πορφύρεην·
 Ἄλλ' ὅταν εἰς μακάρων ἔλθω καὶ μόρσιμον ἦμαρ,
 Λέξουσιν τότε δὴ πάντες ὅσοις μέλομαι.
 Νῦν ἤδη παῖδες κλυτὸν οὔνομα πατρός ἀρίστου
 Φαίνομεν, ὃ ζῶς κρύψεν ἄλῃς πε...
 Οὗτος Ἀπολλώνιος αἰοίδιμος, ὃν φ...
 Σημαίνει μύσταις οὔνομα πατρός;
 Σὺν δὲ Ποσειδάωνι φερώνυμος εὐπα...
 Ἄναγινώσκονται τ' ἀνωτέρω ἐπὶ βᾶθρου κυ-
 λινδρικοῦ ἀνεστραμμένου ἐπὶ τῆς ἀσβεστο-
 πλακοκτίστου στρώσεως εὐρεθέντος καὶ
 κατὰ χώραν ἀφθέντος. Ἰκανὸν αὐτοῦ μέρος πρὸς

τὰ κάτω, κατὰ τὰ δεξιὰ καὶ ὀπισθεν, ἐξέλιπεν.
 Ὑψ. 1,10 διάμετρος 0,80. Ἀρχιτεκτονικὸς κόσμος
 ἄνω μόνον ἀπλούστατος. Γραμμάτων μέγεθος
 0,03. Ἀπόστασις στίχων 0,02. Τῶν πέντε τε-
 λευταίων ἀπὸ τῶν ἄλλων 0,07 περίπου. Λίθος πεν-
 τελικός. Τὴν συμπλήρωσιν τῶν τελευταίων στί-
 χων ἄς εὗρωσιν ἄλλοι· ἐγὼ ὀφείλω νὰ σημειώσω
 ὅτι ἄλλος στίχος δὲν ὑπῆρχε κατωτέρω. Ἀπολ-
 λώνιος Ποσειδάωνος ἢ Ποσειδωνίου δὲν ση-
 μειοῦται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἱεροφαντῶν τοῦ Le-
 normant (Recher. Arch. σελ. 141). Κυροῦται δὲ
 ὑπὸ τοῦ λίθου τὸ ὑπὸ τοῦ Λουκιανοῦ καὶ ἄλλων λε-
 γόμενον, ὅτι ὁ ἱεροφάντης ἦν ἱερώ νυμος, ὠνομά-
 ζετο δηλ. τῷ ἀξιώματι αὐτοῦ μόνον καὶ οὐχὶ καὶ τῷ
 ὀνόματι ζῶν, ἀλλὰ βεβαίως οὐχὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς
 χρόνοις, ὡς τὸ εἰς ἱεροφάντην Χαιρήτιον ψήφι-
 σμα μᾶς διδάσκει (ἴδε κατωτέρω ἀριθ. 10).

8,(54)

ΓΗΡΑΛΕΗΝΨΥΧΗΝΕΠΑΚΜΑΙΩΣΜΑΤΙΓΛΑΥΚΟΣ
 ΚΑΙΚΑΛΛΕΙΚΕΡΑΣΑΚΡΕΙΤΤΟΝΑΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ
 ΟΡΓΙΑΠΑΣΙΝΕΦΑΙΝΕΒΡΟΤΟΙΣΦΑΕΣΙΜΒΡΟΤΑΔΗΟΥΣ
 ΕΙΝΑΕΤΕΣΔΕΚΑΤΩΔΗΛΘΕΠΡΟΣΑΘΑΝΑΤΟΥΣ
 ΗΚΑΛΟΝΕΚΜΑΚΑΡΩΝΜΥΣΤΗΡΙΟΝΟΥΜΟΝΟΝΕΙΝΑΙ
 ΤΟΝΘΑΝΑΤΟΝΘΗΤΟΙΣΟΥΚΑΚΟΝΑΛΛΑΓΑΘΟΝ

Γηραλέην ψυχὴν ἐπ' ἀκμαίῳ σώματι Γλαῦκος
 Καὶ κάλλει κεράσας κρείττονα σωφροσύνην
 Ὅργια πᾶσιν ἔφαινε βροτοῖς φαεσίμβροτα Δηοῦς
 Εἶναετές, δεκάτῳ δ' ἦλθε πρὸς ἀθανάτους.
 Ἦ καλὸν ἐκ μακάρων μυστήριον, οὐ μόνον εἶναι
 Τὸν θάνατον θνητοῖς οὐ κακὸν, ἀλλ' ἀγαθόν.

Ἐπὶ βάθρου κυλινδρικοῦ, οὗ ἐλλείπει σχεδὸν τὸ ἥμισυ. Ὑψος ὀλόκληρον σωζόμενον 0,80, διάμετρος 1,00 Γ. Μ., ὁ λίθος πεντελήσιος· λεία δὲ μόνον ἢ ἐπιφάνεια κατὰ τὸ ἐνεπίγραφον μέρος. Εὐρέθη ἐπίσης (6,50 Γ.Μ. μακρὰν ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 βάθρου πρὸς μεσημβρίαν) ἀνεστραμμένον ἐπὶ τῆς ἀσβεστοκτίστου πλακοστρώσεως καὶ ἀφέθη ὡσαύτως κατὰ χώραν ἐξεχώσθη τὴν 20^{ην} Σεπτεμβρίου. Ὁ ἀπλοῦς αὐτοῦ κατὰ τὰ ἄνω μόνον ἀρχιτεκτονικὸς κόσμος εἶναι κατεστραμμένος σχεδὸν καθ' ὀλοκληρίαν. Ἀπόστασις στίχ. 0,02. Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, δεικνύει τοὺς ἀπὸ τοῦ 7^{ου} μ. Χ. αἰῶνος καὶ ἐφεξῆς χρόνου. Τὸ Σ ἀπαξ μόνον οὕτω εὐρηταί γεγραμμένον. Γλαῦκος τις Ἱεροφάντης μνημονεύεται (Lenor. R. Arch. σελ. 141 καὶ ἐφεξῆς), ἀλλὰ δὲν φαίνεται νὰ ἦναι ὁ αὐτὸς μὲ τὸν ἡμέτερον ἐνταῦθα.

9.(46)

ΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ
 ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣ

Ἱεροφάντης
 Ἀπολλινάριος

Ἐπὶ βάθρου κυλινδρικοῦ πεντελησίου λίθου ὀπισθεν τεθραυσμένου· ὁ κατὰ τὰ ἄνω μόνον ἀρχιτεκτονικὸς αὐτοῦ κόσμος ἀπλοῦς καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον βεβλαμμένος· ἢ ἐπιφάνειά του οὐχὶ πᾶσα λεία. Ὑψ. 0,75 διάμετρος 1,00. Εὐρέθη ὡσαύτως (τὴν 11^{ην} Σεπτεμβρίου) ἀνεστραμμένον ἐπὶ τῆς ἀσβεστοκτίστου πλακοστρώσεως καὶ ἀφέθη κατὰ χώραν πρὸς βορρᾶν καὶ εἰς ἀπόστασιν 3,60 Γ. Μ. ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 βάθρου. Φαίνεται ὅτι τὰ τρία ταῦτα βάθρα μετεχειρίσθησαν οἱ Βυζαντινοὶ ὡς βάσεις κιόνων ἢ ἐν γένει ὡς στηρίγματα κτίσματός τινος ἐκεῖ ἐν τῇ ἔμπροσθεν τῆς Προνάου Στοᾶς αὐλῇ. Ὅσον ἐγὼ οἶδα, τὸ ὄνομα ἀλλαχόθεν δὲν εἶναι γνωστόν. Τούτου δὲ καὶ τοῦ προειρημένου μετὰ θάνατον βεβαίως ἐστήθησαν ἀνδριάντες.

10.(38)

ΘΡΑΞΥΦΩΝΙΕΡΟΚΛΕΙΔΟΥΞΥΠΕΤΑΙΩΝΕΙΠΕΝ
 ΕΠΕΙΔΗΟΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣΧΑΙΡΗΤΙΟΞΕΥΝΟΥΞΩΝΔΙ
 ΑΤΕΛΕΙΤΩΙΓΕΝΕΙΤΩΙΤΕΚΗΡΥΚΩΝΚΑΙΕΥΜΟΛ
 ΠΙΔΩΝΚΑΙΛΕΓΕΙΚΑΙΠΡΑΤΤΕΙΟΤΙΑΝΔΥΝΗΤΑΙ
 ΑΓΑΘΟΝΥΠΕΡΑΥΤΩΝΚΑΙΤΟΙΞΑΠΟΔΗΜΟΥΞΙΝΕ
 ΠΙΤΑΞΕΠΟΝΔΟΦΟΡΙΑΞΔΙΑΤΕΛΕΙΜΕΤΕΥΝΟΙΑΞ
 ΑΠΟΓΡΑΦΩΝΤΗΝΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝΑΝΑΞΤΡΕΦΕΤΑΙ
 ΔΕΚΑΙΕΝΤΕΙΑΡΧΕΙΤΗΞΙΕΡΕΩΞΥΝΗΞΕΥΞΧΗΜΟ
 ΝΩΞΑΝΕΓΚΛΗΤΟΝΕΑΥΤΟΝΠΑΡΑΞΚΕΥΑΙΩΝΟΠΩ

ΑΝΟΥΝΚΑΙΤΑΓΕΝΗΦΑΙΝΗΤΑΙΤΙΜΩΝΤΕΣΤΟΥΞ
 ΟΝΤΑΞΕΥΝΟΥΞΤΕΚΑΙΑΞΙΟΥΞΕΑΥΤΩΝΑΓΑΘΕΙ
 ΤΥΧΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΚΗΡΥΞΙΚΑΙΕΥΜΟΛΠΙΔΑΙΞΕΓΑΙΝΕ
 ΞΑΙΤΟΝΙΕΡΟΦΑΝΤΗΝΧΑΙΡΗΤΙΟΝΠΡΟΦΗΤΟΥΕΛΕΥ
 ΞΙΝΙΟΝΚΑΙΞΤΕΦΑΝΩΞΑΙΜΥΡΡΙΝΗΞΞΤΕΦΑΝΩΙΩΞ
 ΓΑΤΡΙΟΝΕΞΤΙΝΑΥΤΩΙΕΥΝΟΙΑΞΕΝΕΚΕΝΗΝΕΧΩΝ
 ΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΞΤΑΓΕΝΗΚΑΙΑΝΑΓΟΡΕΥΕΙΝΤΟΥΤΟΝ
 ΤΟΝΞΤΕΦΑΝΟΝΔΙΟΝΥΞΙΩΝΤΩΙΠΑΤΡΙΩΙΑΓΩΝΙ
 ΕΛΕΥΞΙΝΙΕΝΤΩΙΘΕΑΡΩΙΤΗΞΔΕΑΝΑΓΟΡΕΥΞΕΩΞ
 ΤΟΥΞΤΕΦΑΝΟΥΕΠΙΜΕΛΕΙΞΘΑΙΤΟΥΞΑΡΧΟΝΤΑΞ
 ΤΟΥΞΑΕΙΚΑΘΙΞΤΑΜΕΝΟΥΞΕΞΕΚΑΤΕΡΟΥΤΟΥΓΕΝΟΥΞ
 ΑΝΑΓΡΑΥΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΥΗΦΙΞΜΑΕΝΞΤΗΛΕΙΛΙΘΙΝΕΙ
 ΚΑΙΞΤΗΞΑΙΕΛΕΥΞΙΝΙΕΝΤΕΙΑΥΛΕΙΤΟΥΙΕΡΟΥΤΗΞ
 ΔΕΡΟΗΞΕΩΞΤΗΞΞΤΗΛΗΞΚΑΙΤΗΞΑΝΑΘΕΞΕΩΞΕΠΙ
 ΜΕΛΗΘΗΝΑΙΤΟΥΞΑΡΧΟΝΤΑΞΤΩΝΓΕΝΩΝ

ΚΗΡΥΚΕΞ
 ΚΑΙΕΥΜΟΛΠΙΔΑΙ
 ΤΟΝΙΕΡΟΦΑΝΤΗΝ
 ΧΑΙΡΗΤΙΟΝ
 ΕΛΕΥΞΙΝΙΟΝ

Θρασυφῶν Ἱεροκλείδου Ευπειταιῶν εἶπεν.
 Ἐπειδὴ ὁ Ἱεροφάντης Χαιρήτιος εὐνοὺς ὦν δι-
 ατελεῖ τῷ γένει τῷ τε Κηρύκων καὶ Εὐμολ-
 πιδῶν, καὶ λέγει καὶ πράττει ὅτι ἂν δύνηται
 ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τοῖς ἀποδημοῦσιν ἐ-
 πί τὰς σπορδογορίας διατελεῖ μετ' εὐνοίας
 ἀπογράφων τὴν ἐπαγγελίαν, ἀναστρέφεται
 δὲ καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἱερωσύνης εὐσχημό-
 νως ἀνέγκλητον ἑαυτὸν παρασκευάζων· ὅπω[ς
 ἂν οὖν καὶ τὰ Γένη φαίνηται τιμῶντες τοὺς
 ὄντας εὐνοὺς τε καὶ ἀξίους ἑαυτῶν, ἀγαθῇ
 τύχῃ, δεδόχθαι Κήρυξι καὶ Εὐμολπίδαις ἐπαινέ-
 σαι τὸν Ἱεροφάντην Χαιρήτιον Προφήτου Ἐλευ-
 σίνιον, καὶ στεφανῶσαι μυρρίνης στεφάνῳ, ὡς
 πατριὸν ἐστὶν αὐτῷ, εὐνοίας ἐνεκεν, ἣν ἔχων
 διατελεῖ εἰς τὰ Γένη, καὶ ἀναγορεύειν τοῦτον
 τὸν στέφανον Διονυσίαν τῷ πατρίῳ ἀγῶνι
 Ἐλευσῖνι, ἐν τῷ Θεάτρῳ· τῆς δὲ ἀναγορεύσεως
 τοῦ στεφάνου ἐπιμελεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας
 τοὺς αἰεὶ καθισταμένους ἐξ ἑκατέρου τοῦ γένους·
 ἀναγράψαι δὲ τότε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ

καὶ στήσαι Ἐλευσῖνι, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ· τῆς
 δὲ ποιήσεως τῆς στήλης καὶ τῆς ἀναθέσεως ἐπι-
 μεληθῆναι τοὺς ἄρχοντας τῶν Γενῶν.

Κήρυκες
 καὶ Εὐμολπίδαι
 τὸν Ἱεροφάντην
 Χαιρήτιον
 Ἐλευσίνιον

Ἀναγινώσκονται τ' ἀνωτέρω μεταγεγραμμένα καὶ
 εἰς τὴν συνήθη γραφὴν ἐπὶ στήλης ὑμηττείου λίθου,
 ἔσις ἐξεχώσθη μετ' ἄλλων δύο ἐνεπιγράφων (τὴν 19
 Αὐγούστου) εἰς ὄχι μέγα βάθος ὑπὸ τὸ σημερινὸν ἔδα-
 φος, ἀνω δὲ τῆς ἀσβεστοπλακοκτίστου στρώ-
 σεως κατὰ τὴν βορειανατολικὴν τῆς Προναίου Στοᾶς
 γωνίαν. Ἐν οἱ Dilettanti, καὶ δι' ἐπιπολαίου σκα-
 φῆς ἠρεῦνων τὰ ἐκεῖ, ἤθελον ἐξ ἄπαντος ἀνεύρει καὶ
 τοὺς τρεῖς ἐνεπιγράφους λίθους, ἐν οἷς καὶ τὸν ἡμέ-

τερον, μοναδικὸν ὄντα μέχρι τοῦδε εἰς τὸ εἶδος του. (Lenor. R. Ar. σελ. 141 καὶ ἐφεξῆς). Τῆς στήλης (ὑψος σωζόμενον 0,73, πλάτος 0,45, πάχος 0,10) ἐξέλιπεν ἀρκετὸν μέρος πρὸς τὰ κάτω, ἐβλάβη δὲ καὶ τὸ ἀετωμάτιον αὐτῆς. Ἡ ἐπιγραφή ὁμοιωτικῶς περιεσώθη ἡμῖν ἀλύμαντος καὶ ὁ στέφανος τῆς μυρρίνης, ἐν ᾧ εἶναι ἐγκεχαραγμένα τὰ «Κήρυκες καὶ Εὐμολπίδαι κτλ». Καὶ τούτου τοῦ Ἱεροφάντου τὸ ὄνομα δὲν εἶναι ἀλλαχόθεν γνωστὸν, μᾶς διδάσκει δέ, ὡς ἤδη ἐσημειώθη, ὅτι ἐν τοῖς παλαιότεροις χρόνοις (τότε σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ ἡ ὄλη τοῦ λόγου ὑφῆ μαρτυροῦσιν τοὺς Ἑλληνομακεδονικοὺς χρόνους) ὁ Ἱεροφάντης δὲν ἦτο ἱερώνυμος (παράβ. ἀνωτ. ἀριθ. 7). Σπονδοφορία· ἡ λέξις μὴ ὑπάρχουσα ἐν τοῖς λεξικοῖς κατεχωρίσθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ ἄρτι ἐκδοθέντι πονήματι «Συναγωγή λέξεων» τοῦ Σ. Κουμανούδη. Τὸ νόημα αὐτῆς σαφές, φαίνεται δὲ ὅτι εἰς τοὺς σπονδοφοροῦντας (πιθανῶς κατὰ τὰς ἐν ταῖς ἐορταῖς ἐκεχειρίας), ἐκλεγόμενους ἴσως μεταξὺ τῶν δύο γενῶν ἢ τοῦ ἐτέρου αὐτῶν, ἀπέγραφεν ὁ Ἱεροφάντης τὴν ἐπαγγελίαν (πα-

ράβ. Bull. d. C. Hell. 1880 σελ. 226), ὁ δὲ ἡμέτερος Χαιρήτιος μετ' εὐνοίας καὶ προθυμίας ἐπραττε τοῦτο. Τῷ γένει τῷ τε Κηρύκων καὶ Εὐμολπίδων· ἐκφρασις κάπως παράδοξος καὶ κατωτέρω ἔτι παραδοξότερα ἢ φράσις πάλτριον αὐτῷ, εἰμῆ ἢ δοτικὴ ἀναφέρεται εἰς αὐτὸν τὸν Ἱεροφάντην· ἀλλαχοῦ τὰ γένη, πρὸς τὰ γένη, τῶν γενῶν κτλ. Θεάτρω· ὅτι ὑπῆρχε τοιοῦτον, εἶνε καὶ ἀλλοθεν γνωστὸν· ποῦ ὁμοιωτικῶς ἐκεῖτο εἰσέτι δὲν ἐγνώσθη· ἴσως κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ λόφου τῆς Ἀκροπόλεως ὅχι πολὺ μακρὰν τοῦ Σαπυνοποιείου, εἰ καὶ λείψανα δὲν φαίνονται περισωθέντα. Ἀναγορεύειν, ἐπιμελεῖσθαι· διαρκῆς ἦτοι ἐπαναλαμβάνομένη ἀναγόρευσις στεφάνου, ἂν καὶ ἐν ἐτέρῳ τινὶ περὶ οἰουδήποτε ἄρχοντος ἢ ἄλλως εὐεργέτου ἐν γένει ψηφίσματι εὔρηται, ἀγνωσθῆ. (Παράβ. καὶ Lenor. R. Ar. ἀριθ. 26 καὶ 47· περὶ δὲ τῆς αὐτῆς τοῦ ἱεροῦ, Πρακτικὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τοῦ 1882).

Ἐν Ἐλευσίνι τῆ 24^η Μαΐου 1883.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ ἈΝΑΣΚΑΦΩΝ.

(Συνέχεια) (1)

17.

Βάθρον ἐφθαρμένον, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται·

Π Ο Π Λ Ι Λ Ι Ο Ν
Γ Η Γ Λ Ο Ν

Ῥψ. 0,67. πλ. 0,40, πάχ. 0,34.

18.

Ἐτερον ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται·

Π Λ Ι Λ Ι Ο
Δ Η Σ Α Ν Ε

¹ Ὅρα Ἐφημ. Ἀρχαιολογ. σελ. 25, 1883.

19-20.

Μέγα περιφερὲς βάθρον ἐκ δύο πλακῶν συγκεκλιμένον, ἐν αἷς αἱ ἐξῆς δύο ἐπιγραφαί·

Α Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν Σ Ι Α Ν Θ Ο Υ
Υ Ι Ο Ν Κ Λ Α Υ Δ Ι Α Ν Ο Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ
Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ Α Σ
Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Ἄ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Τιβέριον Ἰούλιον Σιάνθου
υἱὸν Κλαυδιανὸν ἀρετᾶς
ἐνεκεν καὶ εὐνοίας τᾶς
εἰς αὐτάν.